

Zavirite u čaroliju legenda o Valentinovu

Mislite li da se izgubio pravi smisao Valentinova?

Pročitajte nekoliko legendi koje će vas podsjetiti na smisao Valentinova!

Malo tko razmišlja da se i uz ovaj blagdan vežu povijesne priče, legende i narodni običaji, koji su dio kulturne baštine i folkloru ne samo naših krajeva, nego i većine europskih zemalja.

Na žalost, Valentinovo je danas prije svega isforsirano kao poluizmišljeni blagdan koji generira dodatnu potrošnju. Čak i oni koji do prije nekoliko godina nisu ni znali za Valentinovo, uredno trče u trgovine kako bi dragoj ili dragome kupili poklon.

Porast izražavanja ljubavi, nesumnjivi je znak njenog nedostatka.

Zbog toga smo odlučili napisati upravo nešto o tom zaboravljenom dijelu Valentinova, kako bi vas podsjetili i na pravi smisao ljubavi, te povezanost čovjeka s prirodom.

Sudbonosni papirić

Legende o Svetom Valentinu postoje, ali većinom su zaboravljene, te se izgubio njihov pravi smisao. Zbog toga smo izdvojili neke najzanimljivije.

Još kada su Rimljani vjerovali u bogove postojala je svečanost posvećena pastiru po imenu Luperkalije. Naime, u to vrijeme rimski gradovi su još bili maleni i nerazvijeni i vukovi su lutali obližnjim šumama. Narod nije znao kako bi se zaštitio, pa je od svojih bogova pozvao pastira Lupercusa da vukove drži podalje, te da čuva pastire i njihova stada. U njegovu čast, 15. veljače priređivala se svečanost, što se kasnije povezalo i s dolaskom proljeća, jer je zaista po tadašnjem kalendaru počinjalo proljeće.

No, tijekom tog blagdana postojala je još jedna ceremonija. Mladići su ispisivali imena djevojaka na komadiće papira, te ih spremali u ćup. Nakon toga slijedilo je izvlačenje papirića, a ime koje je mladić izvukao, značilo je da će to postati njegova „draga“.

„Sveti Valentin“

U samom gradu Rimu, kada je kršćanstvo još bila mlada religija, živio je jedan svećenik po imenu Valentin. U to vrijeme vladao je car Klaudije II, koji je naredio svećenicima da ne smiju vjenčavati mladiće, jer tada će radije ostajati kod kuće s obitelji, nego ići u rat. Svi svećenici držali su se te zapovjedi, no samo je Valentin potajno vjenčavao mlade zaljubljene parove.

Kada je car saznao za to, ulovili su ga i bacili u tamnicu i to 14. veljače, dan uoči velikog rimskog proljetnog blagdana Luperkalija, te mu u večernjim satima odrubili glavu.

Nije prošlo mnogo vremena, a nesretnog Valentina proglasili su svecem, a njegov blagdan je postao 14. veljače, dan kada je izgubio život. Naravno, proglašen je i zaštitnikom zaljubljenih.

Druga pak legenda govori o tome kako se mladi svećenik Valentin, nakon što su ga zatvorili u tamnicu, zaljubio u kćer tamničara. S obzirom da je znao da će uskoro umrijeti, napisao joj je ljubavno pismo, a potpisao ga je "od tvojeg Valentina", što se i danas često piše na čestitke za Valentinovo.

Slatkiši i crvene čizmice

Što se pak tiče hrvatskih narodnih predaja one su nešto drugačije. O tome mogu posvjedočiti i naše bake.

Dok se danas Valentinovu najviše raduju zaljubljeni parovi, prije 50 i više godina, najviše razloga za veselje imala su djeca.

Na taj dan, majke bi djecu poslale u vrt po nove crvene čizmice. Budući da je u to vrijeme vladala neimaština, nove čizmice su bila stvar koja je djecu jako obradovala. No, po njih djeca su mora otići bosa, iako je zima još uvijek bila oštra. Naivna djeca su s radošću bosa trčala po vrtu, pretražujući ga da bi našli čizmice. Njima nije bilo ni traga, no dočekao ih je grm ukrašen crvenim vrpčama, na kojem su bili obješeni bombončići, jabuke ili neke druge skromne poslastice. Djeca bi uzela bombone i trčala natrag u kuću da se ugriju. Tada bi im majke pokazale njihove bose i crvene noge na kojima je zima ostavila tragove crvenih čizmica. Na taj dan crvene čizmice tražila su sva djeca, a osim bombona na grmu ili drvetu, znali su se naći i kolačići kojima su se nakon "smjelog pothvata" osladili.

„Ftičeki se ženiju“

U narodu je još 14. veljače poznat kao dan kad se “ženiju ftičice”. Predaja govori da vrapčici taj dan pjevaju glasnije, te navještaju proljeće.

Djevojka otkriva ženika

Legenda govori da su se djevojke za udaju sastajale baš 14. veljače i na taj dan pogađale tko će im biti životni suputnik. Da bi to saznale promatrale su ptice: ako bi, najprije, ugledale crvendaća, to je značilo da će se udati za mornara. Vrabac je donosio sretno vjenčanje, ali ne s baš bogatim mladoženjom. Ako pak bi ugledale štigleca to je značilo da će se djevojka udati za bogatog muža.

Iako su se vremena promijenila, pa tako i sam smisao Valentinova, možda je ovo pravi način da razmislite o ljubavi i o osobi s kojom želite ili ćete provesti Valentinovo. Ne mora to biti samo suprug ili dečko. Mogu to biti članovi obitelji i prijatelji. Neka vas taj blagdan podsjeti na ljubav koju ćete davati cijele godine, a ne samo ovaj jedan dan.

